

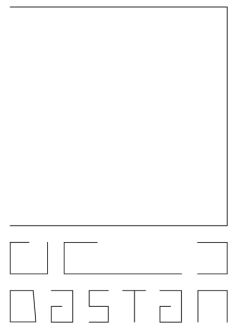
Dastan is pleased to announce its participation in Sydney Contemporary 2017, presenting works by artists Nariman Farrokhi, Mohammad Hossein Gholamzadeh, Meghdad Lorpour, and Peybak. The presentation will consist of new works by all four artists. This is one of Dastan's youngest presentations at an art fair, with all artists being under 34.

Three of Peybak's 175x175cm acrylic on canvas works are presented from their "Abrakan" series. Peybak comprises of Peyman Barabadi and Babak Alebrahim Dehkordi, (both born in 1984, Tehran, Iran). They have been working together as the "unified duo" since December 20, 2001. They start work on every piece together, both working on different parts of the painting until both declare it finished. They have taken inspirations from Persian poetry, mythical stories and miniature painting and created an imaginary world filled with silhouette-like creatures, not one similar to another. Swarms of these creatures are gravitated towards the center of the paintings, into darkness.

Meghdad Lorpour's (b. 1983, Shiraz, Iran) large 200x285cm acrylic on canvas "Tangab" is inspired by a region with the same name near Firouz-Abad in the southern Iranian province of Fars. The area is home to an ancient dam, causing the plants and land to go under water for over three months in the year and 'things' to resurface after the water season. Other works from Meghdad's "Trap" series will accompany "Tangab" and elaborate three-dimensional papier-mâché works. Meghdad Lorpour describes his works as a 'way of going beyond humanity'. Mixing landscapes with unknown and mysterious man-made objects and artifacts, he plays with the concept of time and its effects.

Mohammad Hossein Gholamzadeh (b. 1986, Tehran, Iran) is a graduate of the Faculty of Fine Arts, University of Tehran. Currently an artist-in-residence at ArtSpace (Sydney, Australia), three of Mohammad's works, created during his residency period, will be displayed at Dastan's booth. Most of his sculptures are figurative works possessing different objects and clothing. These elements often contain allusions to history, traits, lifestyles and ideas. The paradoxical nature of the relationships between objects and their usages has always been of interest to Mohammad. Thus, by associating them to his figures, he tries to invite the viewer to contemplate on how humans inflicts pain onto themselves and others.

A series of small paintings by Nariman Farrokhi (b. 1983, Tehran, Iran) are also part of the presentation. Nariman Farrokhi is a self-taught artist. He mixes what he observes with a hyperactive sense of imagination and rearrangement through the use of simple material and technique. Confined to using only written language and gestures as means of communication, Nariman Farrokhi has used actual texts in many of his past works. This approach has gradually caused him to develop his own visual alphabet, i.e. writing system, that appear like hieroglyphs—seen as a cohesive elements in much of his body of work.



دستان شرکت در آرت فر سیدنی کانتمپرری ۲۰۱۷ را اعلام می‌کند. دستان در این آرت فر آثاری جدید از پی‌بک، نریمان فرخی، محمدحسین غلامزاده، و مقداد لریور ارائه خواهد کرد. این یکی از جوان‌ترین ارائه‌های دستان در یک آرت فر است، به طوری که همگی هنرمندان کم‌تر از ۳۴ سال سن دارند.

سه نقاشی اکریلیک روی بوم ۱۷۵×۱۷۵ سانتی‌متری پی‌بک از مجموعه‌ی ابرکان بخشی از این ارائه خواهد بود. «پی‌بک» از پیمان برآبادی و بابک آل‌ابراهیم ده‌کردی تشکیل شده که هر دو متولد ۱۳۶۳ در تهران سال هستند و باهم به‌عنوان یک «دوئت یکی‌شده» کار می‌کنند. این دو کار روی هر اثر را باهم شروع کرده، و تا پایان آن باهم پیش می‌روند. آن‌ها از اشعار فارسی، داستان‌های افسانه‌ای و نگارگری الهام گرفته و دنیایی خیالی پر از موجودات سایه‌گونه ساخته‌اند که هیچ‌کدام شبیه دیگری نیست. دسته‌های بزرگ این موجودات به مرکزی تاریک و وهم‌آلود کشیده می‌شوند.

نقاشی «تنگاب» (اکریلیک روی بوم، ۲۰۰×۲۸۵ سانتی‌متر) مقداد لریور (م. ۱۳۶۲، شیراز) از منطقه‌ای با همین نام در نزدیکی فیروزآباد (جنوب استان فارس) الهام گرفته است. سد تنگاب در این منطقه، که تاریخی کهن دارد، بیش از سه ماه در سال زیر آب می‌رود و پس از این دوره، از زیر آب «چیزهایی» بیرون می‌آیند. آثار دیگری از مجموعه‌ی «تله» مقداد لریور در کنار «تنگاب» ارائه شده‌اند که شامل آثار پاییه‌ماشه و نقاشی‌های اکریلیک هستند. مقداد لریور آثارش را «گریزی به فرای انسانیت» می‌داند. او مناظر را با اشیاء ناشناخته‌ای که به‌نظر بشر ساخت می‌رسند ترکیب و در آثارش با مفهوم و تأثیر عنصر زمان بازی می‌کند.

محمد حسین غلامزاده (م. ۱۳۶۵، تهران) دانش‌آموخته‌ی دانشکده‌ی هنرهای زیبای دانشگاه تهران بوده و در حال حاضر مشغول گذراندن یک دوره رزیدنسی در آرت‌سپیس (سیدنی، استرالیا) است. او در طول دوره‌ی رزیدنسی خود سه مجسمه ساخته که بخشی از ارائه‌ی دستان در آرت فر سیدنی کانتمپرری ۲۰۱۷ خواهند بود. بسیاری از آثار او مجسمه‌های فیگوراتیوی هستند که اشیاء و لباس‌های مختلف دارند. این اشیاء به تاریخ، سبک‌های زندگی و بینش‌ها و روندهای مختلف در طول زمان اشاره دارند. خاصیت متناقض ارتباط بین اشیاء و کارکرد آن‌ها همیشه برای او یک موضوع مورد توجه بوده است. او با ترکیب فیگورها با این اشیاء سعی می‌کند مخاطب را به بازبینی این‌که بشر چگونه بر خود و دیگران آزار وارد می‌کند، دعوت کند.

تعدادی از نقاشی‌های کوچک نریمان فرخی (م. ۱۳۶۳، تهران) بخش دیگری از ارائه‌ی دستان را تشکیل می‌دهند. نریمان فرخی هنرمندی خودآموخته است. او آن‌چه در اطرافش می‌بیند را با قوه‌ی تخیل فوق‌العاده‌اش ترکیب می‌کند و با استفاده از مواد ساده، ترکیب جدیدی از مشاهداتش ارائه می‌کند. او به‌دلیل ناشنوايي‌اش، همواره از زبان نوشتاری برای برقراری ارتباط با دیگران استفاده می‌کند. در آثارش او نیز استفاده از نوشتار بسیار پررنگ است. نریمان فرخی به‌تدریج نوعی الفباء در کارهایش به‌وجود آورده است. این الفباء و کارکرد آن در آثار نریمان فرخی، به‌شکلی یک نوع نظام نوشتاری محسوب می‌شود که همانند هیروگلیف‌ها، حاوی پیام‌هایی سمبلیک هستند.